

Lovudkastet, at Ministeriet, naar det fandt det hensigtsmæssigt at forflytte de nuværende Embedsmænd, bemyndigedes til i personligt Tillæg at tilstaae dem Forskjellen mellem deres nuværende Embedsindtægter og de Lønninger, der ere tillagte det Embede, hvortil de forflyttedes. — Jeg har derhos troet, at man ogsaa ved en anden Bestemmelse kunde lade Loven træde hurtigere i Kraft, nemlig derved, at hvis en af de nuværende Embedsmænd ønskede at gaae ind under Loven med Hensyn til det Embede, han nu har, skulde han, som et personligt Tillæg, erholde Forskjellen mellem Embedets nuværende Indtægter og den Lønning, der tillægges det ved nærværende Lov. Det er i disse tvende Retninger, som jo næsten falde sammen, at jeg i sin Tid vil tillade mig at stille Endringer til Loven.

Med Hensyn til, hvad der blev ytret igaar, skal jeg tillade mig en enkelt Bemærkning. En meget æret ældre Justitsembedsmand (Herk) kom da med en Ytring, der blev modtagen, om jeg saa maa sige, med Acclamation, den nemlig, at Contourholtsgodtgjørelserne vare ansatte altfor høie; der blev af ham eksempelvis blandt Andet nævnt Contourholtsgodtgjørelsen for et Embede, som jeg tilfældigviis kjenner meget nøie, nemlig den for Nørre-Bølling Herreder, og den ærede Rigsdagsmand yttrede, at han selv tidligere havde beklædt dette Embede, men da besvridt Contourholdet med, saavidt jeg hørte, 1000 Rd., hvorimod det nu var ansat til 1970 Rd. Det forekommer mig imidlertid meget behynderligt, om denne Bemærkning skulde kunne modtages som et Argument, naar det vides, at det omtrent er 20 Aar siden, at den paagjældende Rigsdagsmand har beklædt dette Embede; en saadan Argumentation forekommer mig næsten at være det samme, som om en Mand vilde sammenligne et vist Forhold, der nu finder Sted, med hvad der i samme Retning fandt Sted for 20 Aar siden; thi det maatte tyde paa, at han i den Tid havde været fraværende, ikke blot fra Danmark, men ogsaa fra hele Europa, idet jo Enhver, som har havt sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold, vil vide, at i disse 20 Aar er Skriveriet og Skrivestyret tiltaget i en uendelig høi Grad, saa at der ikke kan anstilles nogen-

somhelst Sammenligning mellem Forholdene nu og for 20 Aar siden. (Herk: Maa jeg bede om Ordet). Den førnævnte Bemærkning blev, som sagt, modtaget med Bisald fra en Side, hvorfra man meget ofte har hørt fremsat Anker imod det meget Skriveri, der finder Sted. Jeg skal i denne Henseende tillade mig at bemærke, at naar man fra denne Side vil træde op imod denne ulykkelige Skrivestyre, som næsten er en galopperende Skrivestyre, saa skal jeg altid være med dertil; men saalænge man fra alle Sider forlanger meget Skriveri — og jeg vil her blot minde om det store Skriveri, der upaatvileligt vil følge af de iaar Rigsdagen forelagte 42 Lovudkast — maa man ogsaa betale det. Afstaf Meget af Skriveriet, men betal saa, hvad der bliver tilbage.

**J. A. Hansen:** Efter hvad der allerede er blevet bemærket af flere ærede Talere angaaende dette Lovudkast, og navnlig efter det Foredrag, der blev holdt af den ærede Taler, som i det foregaaende Møde sidst havde Ordet (Alberti), skal jeg blot kortelig nævne de Punkter, hvorpaa jeg meest har henvendt min Opmærksomhed. Jeg mener, at man i Hovedsagen bør gaae ind paa hele Lovens Anlæg og Plan, og det allerede af den Grund, at det vilde være overmaade ønskeligt, at denne Sag, og det af flere Grunde, maatte gaae igjennem i nærværende Session og blive til Lov, og at man kunde komme ud over de Forhandlinger, som tidligere have fundet Sted om dette Spørgsmaal, og som det ikke var ønskeligt at udhale videre. Som en Følge deraf kunde der altsaa kun være Spørgsmaal for mig om at have min Opmærksomhed henvendt paa forskellige enkelte Bestemmelser, hvori der efter min Mening burde foregaae Forandringer. Den første af disse Bestemmelser er naturligviis Lønningsfakterne. Det blev i sidste Session af begge Rigsdagens Afdelinger indsat i Finantsloven, at man gav Regjeringen Bemyndigelse til at bestemme Gagen for de Embeder, som maatte blive ledige i indværende Finantsaar, men dog saaledes, at den ikke kunde sættes til over 2,500 Rd. Heri maa der, saa forekommer det mig, findes et Fingerpeg paa Rigsdagens Formening om, til hvilket Maximum disse Em-